

PIEKUURTJES 1 & 2

Roland Derveaux

PIEKUURTJES 1 & 2

©2021 Roland Derveaux

Van dezelfde auteur:

De Barst in De Beitel

Storm over De Beitel

Leve De Beitel

De Knopendoos

Een Kind In De Kou

Grenadier Franz-Joseph, wijlen mijn zoon

Met de monsters op de hielen

Niets uit deze publicatie mag gekopieerd,
verveelvoudigd, doorgestuurd of gebruikt worden
zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming
van de auteur.

Voor dit boek werd alleen papier gebruikt dat niet
bijdraagt tot de ontbossing van het regenwoud.

SINGEL | Uitgeverijen
Afdeling Brave New Books
www.singeluitgeverijen.nl > Brave New Books
www.bravenewbooks.nl/rolandderveaux
www.facebook.com/plezierschrijver/

BLAUW-ZWART

Een uur in de piek is een piekuur.

Een piekuur kan ook langer duren.

Een deel van een piekuur is een piekuurtje.

Een pikuur is een prik, een spuitje.

Een pi(e)kuurtje is een steekje, actueel en al dan niet onder water.

WINTERZONNEWENDE 1

Nu de dagen langzaam langer worden,
de nachten warmer, de dorre en droge takken
gevallen zijn, en ondergronds de wortels
naar de bronnen zoeken, stijgt
met het nakende klimmen van de sappen,
weer de hoop op aangename dagen.

Het boek is aan een zonnewende toe, het wordt
te dik, telt te veel delen, er is geen ruimte meer,
de kast is vol en ruikt
naar lang vergane en onbruikbare bladzijden
die bij de minste aanraking tussen de vingertoppen
verpulveren.

De eerste les die een schrijver leren moet is hoe
de gom te hanteren, om uit te vegen wat overbodig is,
het goede begrip verstikt, als een wetboek met
verouderde teksten, een bijbel of koran gelijk,
naast de evolutie, totaal naast
de kwesties die vandaag aan de orde zijn.

Ons denken gaat er met rasse schreden op
vooruit, maar stoot tegen vastgeroeste verordeningen
die de groei van opduikende scheuten in de kiem
verstikken, de voortplanting verhinderen, het zicht
verblinden.

Gooi overboord de voorbijgestreefde rommel, maak
maak recht wat krom is, ruim op die onberekenbare
kronkels uit het brein van wereldvreemde en kortzichtige
waarzeggers, definitief is nu hun tijd voorbij, ieder
conflict is een hinderpaal voor beweging, een stap
tegen de stroom op.

Hoed u voor versnippering van denkbeelden, die tot
stilstand leidt, of tot chaos, toets de ingevingen
aan de noden en behoeften van de toekomst, zorg
er voor dat de bladzijden van het boek overzichtelijk
zijn ingedeeld en vrij van waanideeën en onbenulligheden.

Kies nu een leider die rechtvaardig is en die
met vaste hand het roer bedient, de stromingen,
de klippen, de zandbanken herkent en ontwijkt,
laat verwijderen wat onwrikbaar lijkt, turend en
sturend naar de veelbelovende horizon.

LENTEMIJMERING

Is het jou ook al opgevallen dat er ooit
veel meer vogels waren? Een drukte!
Op de weide: Kieviten met sierlijke kuif,
die ons beloerden. Gisteren nog
zag ik er één, een eenzame,
een bangerik ook, wou niet op de foto.

De rosse grutto, de statige
steltloper met de lange bek,
het oog op de drassige grond gericht.
Hoog, de leeuwerik, kunstfluitje, wie
kent nog zijn tierelierend lied?

De geoefende zondagsduiven:
geile reizigers, begerig naar hok en nest
en de zwarte zwaluwen: beweeglijk als
vliegen, muggen, vlinders!

De babbelzieke werkmussen
met vlas en gras tussen de pannen, of
in de zandkant zoekend naar vertier.
Grote lijsters, fier, de borst vooruit.
sloegen slakken uit hun huisje.

En op het eind van de dag, in zwerm,
walsend voor het slapengaan,
nog even klaar en duidelijk
herhalend waar het op stond:
spreekende spreeuwen in kruinen en hagen.

Dan begon de nachtegaal te klateren!
Doet hij dat nog ooit eens over? Of
wordt zijn wijs overstemd?
De gaai, de koperwiek, een zeldzaamheid.
Vandaag kouten de kauwen. En meeuwen,
die schreeuwen, zingen hebben ze niet geleerd.
In de verte de trein... ook die fluit niet meer.

HERFST TWEE NUL ACHTTIEN

Zo ziet de eenzame fietser hoe
eerst hier dan daar
een stuk zomergoud en -groen
verdwijnt
langs smalle wegen en bochten
die - maandenlang -
een gevaar voorspelden
achter luiken die nu
opgetrokken worden,
één voor één.

Einders, horizonten en vergezichten
duiken op
achter desolate
stoppelvelden.
Kleurige machines rijden
af en aan met veel lawaai
gevolgd door brutale meeuwen
die in de voren en de kluiten
op schattenjacht gaan
- ieder voor zich.

Schapen grazen gulzig,
de koeien krijgen hooi toe -
hun wei staat nog te droog.
Nu liggen de zomervelden te rusten.
Zwaar in het blad staan
de late vruchten van de herfstooft.
Nog tooien de kruinen van de loofbomen zich
als krullenbollen.

Maar niet meer voor lang:
het licht verzwakt
de spoeling verwatert.
De zon is moe,
ze gaat te vroeg naar bed,
ze slaapt te lang.

De vogels trekken.
Het is dierendag:
De jagers maken zich klaar.
De fietser kijkt om,
hij moet zich reppen voor het duister.
Hij denkt aan morgen, aan vogelvoer,
aan handschoenen, dikke truien en lange broeken.
Hij hunkert al naar de lente.

HELDENDICHT 11-11-11

Van ons is dit land,
keer op keer belaagd,
bedreigd door oorlog.
Om te veroveren. Om te verdedigen.
De wereld tegen ons. De wereld voor ons.
Tot de grond vernield,
omgewoeld de bodem.

Brommende bommen,
sissende tuigen, gas.
Meedogenloos de grijze vijand.
Ons volk, lijdend,
tot wanhoop gedreven,
de moed in de schoenen,
de handen weer aan de ploeg.

De natuur heelt stinkende wonden,
groen zijn weer de slagvelden.
Maar de doden, zij keren niet weer.
Nooit. Nimmer.
Vergaan zijn ze, bijna.
Vervlogen hun gezicht.
Respect voor hun resten, een plicht.

Politici, u vertrouwen wij toe, het beheer
van hun nalatenschap.

Doe vandaag niet alsof,
spui geen holle klanken,
sta niet te pronken op een graf.
Stop met zeuren, sluit de rangen,
overstijg de partijgrenzen.

Spring op de bres,
verdedig recht, vrede, orde.
Eis solidariteit,
bescherm de verworvenheden,
veroverd met bloed, zweet, tranen,
betaald met het leven.

Eer wie eer toekomt:
De soldaat is een monument.
De helden, vergeet hen nooit. Zij
hebben ons land bevrijd
van vreemde overheersers. Wij
zijn hen waakzaamheid verschuldigd.

KLEUREN

Een kindje dat ontzettend veel
van schilderen en kleuren hield,
vond op tafel eens een kaartspel,
dat daar bij het opruimen werd vergeten.

De cijfertjes begreep het niet,
het legde vier boeren op een rij.
Daarna de slanke dames elk
met een koning aan hun zij.

Waarom, vroeg het kind zich af,
is hun gezicht zo bleek?
Is zo'n doosje wel gezond?
Verloren ze hun levenslust?

In de trommel met benepen tubes
zocht het zeven kleuren en
zette zich aan het penselen,
de hele middag lang en nog wat meer.

En kijk, verleidelijk keken de dames
naar de heren, met stralende ogen
en op de konen een rode blos.
De koningen blonken van trots.

Met de boeren had het een probleem.
Ze droegen sporen van het vuile werk.
Het mengde geel en groen en bruin,
en ging weer aan de slag.

Maar oei! Het geel raakte op en ook
van groen was er niet genoeg.
Een witte schoppenboer bleef over
en alleen van zwart had het nog zat.

En zo kreeg die ene blanke knecht
een veeg zwartbruin over zijn huid.
Wist dat kind nu veel dat zwart
alleen een keizer of een koning siert?

Verwonderd keek het kleintje door het raam
naar huilende horden met flitsende borden.
Het weende en het wist: niet de kleur maakt het ver-
schil.
Dat doen nijd, afgunst en slechte wil.

STREEKGEVOEL

Tussen Meulebeke en Oostrozebeke
aait de rivier de beide oevers. Populieren
reiken naar de wolken, wiegen de kauwen.
Onder zes bruggen door stroomt
van de Pauwhoek naar De Ginste, de Mandel.

Klaterend schot, schuimende waterval.
De ast, stil nu, zwijgend, ruïnerend,
de muren van zweet en zwart wortelsap doordrenkt,
en ooit de geur van rotend, rottend vlas.

Hier is hij op zijn mooist, de Mandel. De vallei,
de meeuwen op het veld, zwanen en waterhoenen,
's zomers, 's winters en tussen de seizoenen.
Schapen hier, daar koeien.
Hoor ze blaten, hoor ze loeien.

En verder, tussen Wielsbeke en Wakken.
Ooit, de vloed gekleurd door bloed
de oorlogsgolven, het gedonder,
het schreeuwen van kinderen,
het wenen van moeders.

De bessenstruiken, de appel- en de perenbomen,
van welriekende bloesems tot drukke pluk.
Links nu: de Baliekouter,
en rechts de Droogenbroodhoek, waar
André Demedts het licht zag en
zijn inspiratie vond!